

Ομιλία της Γερόντισσας Σωφρονίας για τη σημασία της προετοιμασίας για την εορτή των Χριστουγέννων

/ [Ιερές Μονές](#)

Στην πνευματική ατμόσφαιρα των ημερών και τη σημασία της προετοιμασίας για την [εορτή των Χριστουγέννων](#) αναφέρθηκε η Γερόντισσα Σωφρονία, Καθηγουμένη της [Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Ακράτας](#), στην ομιλία της με τίτλο «Εμνήσθην του Θεού και ευφράνθην», στο πλαίσιο των εσπερινών ομιλιών που πραγματοποιούνται κάθε Κυριακή στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως «Νέοι Ορίζοντες».

Αναφερόμενη στην ευαγγελική περικοπή της **Δειπνοκλησίας**, τόνισε ότι αυτή παρουσιάζει στην ουσία ολόκληρη τη ζωή μας. “Ενώ καθημερινά δίδεται στον άνθρωπο η ευλογία της συμμετοχής του στη Θεία Λειτουργία, εκείνος είτε αδιαφορεί να εισέλθει και να μετάσχει στο Κυριακό Δείπνο, είτε ευρίσκει ως δικαιολογία τις καθημερινές βιοτικές μέριμνες και δεν προσέρχεται, είτε μετέχει τυπικά χωρίς όμως πραγματική αλλοίωση της υπάρξεώς του από τη Χάρη του Θεού. Αυτό σημαίνει παραίτηση από τη Θεία Χάρη και τα δώρα της.

Στην προστακτική υπόδειξη του Χριστού στον Μυστικό Δείπνο «Τούτο ποιείτε εις την εμὴν ανάμνησιν» φαίνεται περίτρανα ότι δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε σωτηρία χωρίς την προσωπική μας παρουσία στον Ναό την Κυριακή και τη μετοχή μας στο Δείπνο Του. Τρώγοντας και πίνοντας το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου θεοποιούμαστε κατά χάριν, γεμίζουμε από τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ειλικρινής και εκ βάθους καρδιάς εξομολόγηση στο επιτραχήλιο του πνευματικού”.

Επεσήμανε ότι στην **Παλαιά Διαθήκη** ακόμα και οι επιφανέστεροι και οι πλέον δίκαιοι και μετανοημένοι, όπως ο Δαβίδ ο βασιλέας, δεν είχαν αυτή τη δωρεά που έχουμε εμείς σήμερα, δηλαδή να κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. “Ο **Προφητάναξ Δαβίδ** έλεγε «εμνήσθην του Θεού και ευφράνθην». Δηλαδή με την **προσευχή** και τη θύμηση του Θεού γέμιζε η καρδιά τους θεία **ευφροσύνη**. Εμείς σήμερα έχουμε από και ζωντανό τον Θεό να θυσιάζεται κάθε Κυριακή στο θυσιαστήριο και να μας δίνει Σώμα από το Σώμα Του και Αίμα από το Αίμα Του. Αν σκεφτούμε το μέγεθος αυτής της δωρεάς τίποτε δεν μπορεί αληθινά να μας θλίψει σε αυτή τη ζωή, τίποτε να μας καταστρέψει, αλλά και τίποτε να μας κρατήσει μακριά Του.”

Επίσης, η Μοναχή Σωφρονία τόνισε ότι “στη Θεία Λειτουργία προσφέρεται ένα δείπνο Μεγάλο όχι γιατί προσφέρονται υλικές τροφές, οι οποίες πρόσκαιρα θρέφουν το σώμα μας, αλλά τα προσφερόμενα είναι τροφή πνευματική για τη θεραπεία της ψυχής μας. «Εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωὴν αἰώνιον». Σε αυτό το Μεγάλο Δείπνο ο Χριστός καλεί τους πάντες! Οι πάντες έχουμε το δικαίωμα της συμμετοχής σ’ αυτή την Τράπεζα, ανεξάρτητα ποιοι ήμασταν και ποιοι είμαστε, φτάνει να σεβόμαστε τον Θεό να έχουμε πίστη και αγάπη.

Δεν μας αποκλείει ο Θεός από τον **Μυστικό Δείπνο**, αλλά η δική μας **αμέλεια**. Άξιο προσοχής στην παραβολή του Δείπνου είναι ότι οι άνθρωποι που αρνήθηκαν να έρθουν ήταν άνθρωποι που είχαν οικειότητα μαζί Του και πίστευαν ότι κάποια άλλη φορά θα ανταποκρίνονταν στο κάλεσμα. Είναι ίσως μεταμφιεσμένη αυτή η αναβλητικότητα που έχει ο άνθρωπος για τη σωτηρία του ή η πεποίθηση ότι λίγο προ του θανάτου του, που ακόμα είναι πολύ μακριά, θα φροντίσει για τη σωτηρία του, θα αρχίσει να πηγαίνει στην Εκκλησία και να μπει σε μια σειρά.

Τελικά, ίσως έρθει μια **σοβαρή ασθένεια**, ένα ατύχημα ή ακόμα και ο θάνατος, που μας αποκόπτουν από το **δείπνο της Βασιλείας του Θεού**, και πάρουν τη θέση μας άλλοι άνθρωποι που πριν δεν γνώριζαν τον Θεό, αλλά στο πρώτο κάλεσμά Του ανταποκρίθηκαν με θέρμη και χωρίς αναβολή.

Από το μεγάλο Δείπνο δεν μας αποκλείει ο Θεός, ούτε οι αμαρτίες μας γιατί αυτές συγχωρούνται, αλλά μας αποκλείει η περιφρόνησή μας. Η αμέλειά μας. Ξεχνούμε τον Θεό και προσκολλώμεθα σε βιοτικές μέριμνες σε σαρκικούς δεσμούς και σε τόσα άλλα, που αιχμαλωτίζουν την καθημερινότητά μας και δεν μας αφήνουν ούτε ένα λεπτό να σκεφτούμε τον Θεό και να ευφρανθούμε, να χαρούμε πραγματικά. Γι' αυτό ενώ κάνουμε αυτά που "μας αρέσουν" (φαινομενικά), στην ουσία κυκλοφορούμε με σκυθρωπό πρόσωπο και πάντα αγχωμένοι.

Ακόμα και στα **Χριστούγεννα** δίνουμε προτεραιότητα σε χίλιες δύο ετοιμασίες, στα **δώρα**, στο **γιορτινό τραπέζι**, αλλά βιαστικά και απροετοίμαστα θα πάμε να κοινωνήσουμε, για να εκπληρώσουμε την υποχρέωσή μας. **Με κάποια προχειρότητα και αδιαφορία**. Έτσι όμως δεν θα νιώσουμε τη χαρά του μεγάλου αυτού γεγονότος της Ενανθρωπήσεως του Κυρίου μας, που χάρη σε αυτήν σώθηκε το ανθρώπινο γένος από την αμαρτία και του δόθηκε η ευκαιρία να ζει αιώνια μαζί με τον Χριστό στη Βασιλεία των Ουρανών."

Και κατέληξε με την επισήμανση ότι “όλη τη ζωή μας την παραθέτουμε στον Κύριο μέσα στη Θεία Λειτουργία και Εκείνος θα φροντίσει και τις πιο μικρές της λεπτομέρειες. Στη Θεία Λειτουργία δεν πάμε για να κάνουμε ατομική προσευχή, αλλά για να λατρεύσουμε τον Κύριο, να τιμήσουμε και να μετέχουμε του Δείπνου Αυτού, που θα μας δώσει Ζωή. Τα ξέρει όλα ο Χριστός μας. Δεν χρειάζεται να Τον παρακαλέσουμε να αποκτήσουμε π.χ. παιδιά, χρήματα, ένα πτυχίο, ένα σπίτι που τόσο το έχουμε ανάγκη. Τα ξέρει και ξέρει και τι είναι καλύτερο για μας. Πολλές φορές κάτι που φαίνεται επιτυχία και καλό για τα μάτια μας και τα μάτια της κοινής λογικής, μπορεί να είναι καταστροφικό για την εξέλιξη της ψυχής μας. Γι’ αυτό απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό και άφημα στο θέλημά Του. Μνήμη Θεού, αποδοχή των καλεσμάτων Του κι όλα τα υπόλοιπα για τα οποία εμείς τρέχουμε με τόσο άγχος θα τα φροντίσει Εκείνος”.

Μετά το πέρας της ομιλίας, εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου [Μητροπολίτη Καλαβρύτων](#) και Αιγιαλείας κ. Ιερωνύμου, απηύθυνε θερμότατες ευχαριστίες προς τη Γερόντισσα Σωφρονία, αλλά και όλους όσοι παρακολούθησαν την εν λόγω πνευματικότατη ομιλία ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Ιωακείμ Βενιανάκης.

